

Jerzy Cichomski, Andrzej Hunicz, Edmund Mitrus

Busowno, gm. Wierzbica, woj.
chełmskie. Grodzisko

Informator Archeologiczny : badania 12, 159-160

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadzili mgr Henryk Machajewski i mgr Andrzej Sikorski. Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe /? / kultury okresu wczesnego średniowiecza.

Cmentarzysko zlokalizowane jest na płaskim szerokim obniżeniu intensywnie zalesionym, od północy otoczonym podmokłymi łąkami.

Na obszarze około 4 ha zlokalizowano dotychczas ponad 40 kopców o różnych rozmiarach. Badania skoncentrowano przy kurhanie I, którego wysokość wynosiła 1,70 m, a podstawa w kształcie owalu 8,20 m. W nasypie ziemnym nie zarejestrowano żadnych śladów ciepłopalenia bądź inhumacji. W sągu obiektu, tuż nad warstwą pierwotnej próchnicy stwierdzono nieliczne fragmenty naczyń ceramicznych, które datować można na X-XI wiek.

Na obecnym etapie badań nie można określić jednoznacznie charakteru stanowiska.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

BUSÓWNO, gm. Wierzbica
woj. chełmskie
Grodzisko

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadzili Jerzy Cichomski, Andrzej Hunicz i Edmund Mitrus /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Chełmie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Grodzisko o obszarze około 9 ha, na rzucie kolistym, leży w dolinie, wśród łąk, na południe od wsi. Składało się ono z 2 koncentrycznych wałów oraz podwyższonego miejsca w formie stożka ściętego o średnicy 50 m i wysokości 2 m, znajdującego się w centrum. Grodzisko jest w poważnym stopniu zniszczone. W części wschodniej zachowały się obydwa wały, w południowej czytelny tylko wał zewnętrzny, natomiast w części północnej i zachodniej wały uległy zniszczeniu. Wał zewnętrzny zachował wysokość do 0,5 m, szerokość od 10 do 15 m, wał wewnętrzny wysokość od 0,8 m, szerokość od 15 do 18 m.

Wykop I założono w południowej części grodziska. Przecięto nim wał zewnętrzny od jego środka do wewnętrznego brzegu. Stwierdzono występowanie znacznej ilości kamieni, których układ wskazuje na możliwość licowania nimi wału.

Wykop II założono w połowie odległości między wykopem I, a centrum grodziska. Wystąpiła w nim warstwa kulturowa /do głębokości 0,5m/ ze znaczną ilością ceramiki.

Wykop III założono we wschodniej części grodziska, na zachodnim stoku wału wewnętrznego. U podstawy wału, po wewnętrznej stronie, wystąpiła warstwa bali drewnianych. Nie można wykluczyć, że stanowią one część moszczonej drewnem ulicy.

Wykop IV - w części środkowej grodziska natrafiono na jamę o głębokości 1,5 m, w której licznie wystąpiła ceramika oraz węgle drzewne. Ceramika znaleziona na grodzisku, pozwala datować go na późną fazę wczesnego średniowiecza.

CEDYNIA
woj. szczecińskie
Stanowisko 2a

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Antoni Porzeziński. Finansowała Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Stargardzie Szczecińskim. Drugi sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /X-XI w. /, cmentarzysko wczesnośredniowieczne /XI/XII-XIII wiek/ i osada kultury łużyckiej z okresu halstackiego.

Nawiązując do wykopów wcześniejszych wytyczono dalsze sondaż w kierunku północno-zachodnim oraz zachodnim.

W części południowej sondażu północno-zachodniego stwierdzono występowanie nawarstwień kulturowych o miąższości 2 m, które dostarczyły liczne materiały ceramiczne z wczesnego średniowiecza i okresu halstackiego. Uzyskano 2 szydła kościane i żelazny grot kuszy. Natrafiono na rozrzucone luźno kości szkieletów, pochodzące ze zniszczonych grobów. Na odcinku następnym 30 m sondażu poza strzelnicą stwierdzono występowanie pod warstwą ziemi ornej na głębokości od 25 do 30 cm dość dobrze zachowanych grobów szkieletowych /13 sztuk/, wyposażonych w noże żelazne, a także w pojedyncze znaleziska w postaci: żelaznej ostrogi, brązowego naszyjnika z blachy, pierścionka z drutu brązowego, glinianej pisanki i okucia żelaznego do wiaderka. Zlokalizowane zostało w tym miejscu nowe cmentarzysko wczesnośredniowieczne z XI-XII wieku, zajmujące powierzchnię około 100 x 30 m.

W odległości około 40 m na północny zachód od tego cmentarzyska